

Từ Washington DC nghĩ về Hà Nội "to"

Tuanvietnam.net

Tháng 5 năm 2010 21:17

Hà Nội thành phố có hình vuông, thủ đô nước Mỹ có hình vuông. Hai thành phố cách nhau nửa vòng trái đất.

Hà Nội đang mở rộng nên cần tìm hiểu đôi chút xem nước ngoài làm gì để tránh những bài học đắt giá.

Vài nhận xét của anh chàng IT về hai thủ đô thành phố là thù địch của nhau nhưng đã bỏ qua quá khứ. Tuy nhiên, để hai "kỳ lân trúc" nắm quyền nhau thì vẫn đang rất "thù hận"

Quy hoạch Hà Nội - nảy ra từ "chân"

Người bạn tôi đang làm cho một tổ chức quốc tế lớn nhằm giúp cải cách cấu trúc Việt Nam tâm sự rằng, mỗi khi bàn chuyện thay đổi, đổi tác nhà ta thường có câu muôn thuở "Việt Nam đã trải qua chiến tranh, đi vào kinh tế thị trường và học hỏi của chúng tôi rất đáng biết". Điều lo ngại chúng ta khác người nên cái gì cũng khác.

Tôi duy đó ăn sâu vào những quy định quan trọng như mở rộng Thủ đô hai năm trước và để định xây trung tâm hành chính gần đây.

"Độc thù" chính là quy định định ra trước, rồi mở rộng lên toàn Hòa Bình, như Hà Tây, rồi... tính sau. Sau hai năm chia biệt vì mở rộng có hiểu quả kinh tế như thế nào thì hôm nay bỗng nhiên lên nhà quê mở bờ, Ba Vì có nên là trung tâm hành chính quốc gia (?)

Đó là cung cách làm ăn về tôi duy nảy ra từ "chân"- đi tìm hiểu, nghĩ tìm đó, thường để chúng ta nói rất hay là "lấy từ thực tiễn cuộc sống".

Dân thường khi quy định như mở rộng Thủ đô với những lợi ích phát triển dĩ nhiên thì đã có kế hoạch đầu tư trung tâm hành chính quốc gia. Hóa ra hiểu lầm mang ra góp ý.

Từ Washington DC nghĩ về Hà Nội "to"

Tác Giả: tuanvietnam.net

Thứ Bảy, 22 Tháng 5 Năm 2010 21:17

Phố cũ Georgetown - như Vinh Quang.

Chúng ta biết rằng góp ý của dân có đóng vai trò gì hay Quốc hội cần biết quy định không thì đừng mất cái, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng tuyên bố "có thể xây dựng trước Thăng Long ngay từ năm 2011".

Thì mang ra cho dân góp ý làm gì nữa? Các nhà hoạch định chính sách nghĩ sao, làm sao hết rồi.

Việt Nam có số dân gần 100 triệu thì Thủ đô cũng nên sắp xếp thế nào cho xứng tầm khu vực. Nhưng thế nào, chi tiêu rộng, chi tiêu dài, diện tích hàng ngàn km², dân "đa dạng từ Miền Bắc tới Kinh" của Hà Nội chúng ta nói lên sức mạnh của đất nước. Sức mạnh nằm trong thế chế chính trị, sức mạnh mềm, trong đó có văn hóa và kiến trúc.

Thứ nhất, người viết bài này rất thích chuyên phong thủy, nhất là đưa "kiến thức mê tín" đó vào xây dựng đất nước hay Thủ đô. Thứ hai, khoa học tiên tiến của thế kỷ 21 không thể dựa vào mê tín, đi tìm huyền thuật quẻ gia, tâm linh hay tróc tà khí cho vài "thầy" phán đoán.

Tại Washington DC nghĩ về Hà Nội "to"

Tuanvietnam.net

Tháng 22 năm 2010 21:17

Tuy nhiên, "tâm linh hay đi tìm huyền thoại" dựa trên sự liú khoa học về đất, nước, lòng người, tình người để giúp cho xây dựng lại đất nước.

Hãy áp dụng "tâm trí" sao cho khi nhìn vào đó thấy chính quyên là tinh hoa của dân tộc, không phải quan trí thế, quyền lý yếu kém, thiếu duy nhất, ít tham nhũng hay lạm quyền.

Washington DC - thành phố... vương

Ai đến Washington DC (gọi tắt là DC) đều cảm thấy thành phố nhỏ bé tí, không xứng tầm với cường quốc số 1 thế giới. So với Hà Nội chúng ta mở rộng đến Hòa Bình, Hà Tây thì DC chỉ bé bằng chợ Rùa đang bé so với hồ Hoàn Kiếm. Số dân Hà Nội "mười" gấp 15 lần DC.

Thành phố Mỹ không có nhà cao tầng chót vót, nằm giữa hai bang Maryland và Virginia, với nềnatriều người. Vào ngày làm việc, "cán bộ nhà nước" của hai bang lần lượt vào làm việc, DC "thành" hẳn một triều, nhưng chi tiêu thì yên tĩnh, không sôi động như ở Hà Nội, xe máy phóng như bay, còi inh ùi.

Tìm hiểu kỹ một chút, Washington có những quy định rất ngặt nghèo. Diện tích trong Hiến pháp Hoa Kỳ đã ghi rõ từ năm 1790 thành phố là...hình vuông, mỗi cạnh 10 miles (16km), diện tích là 260km². Các nhà quản lý thành phố thì thì đó đã đặt những cột bê tông, mỗi mile (1.6km) một cái, để đánh dấu thành phố...giới, một sự cố gắng hi vọng còn.

May mà có sông Potomac ngăn với bang Virginia, nếu không, có lẽ đây là thành phố vương nhất trên thế giới.

Quốc gia Hoa Kỳ Thomas Jefferson (thời kỳ 1801-1809) luôn muốn DC là "Paris của người Mỹ", nhà xây dựng, tiến bộ, phát triển và sáng sủa. Quốc hội Mỹ quyết định năm 1889, trong thành phố DC không có tòa nhà nào được phép cao vượt nhà Quốc hội (cao 88m).

Một chuyên gia cao mà Quốc hội Mỹ phải chấp nhận. Năm 1899, họ đã quyết định chi tiêu

T Washington DC nghĩ về Hà Nội "to"

Tuanvietnam.net

Tháng 12, 2010 21:17

cao các tòa nhà không quá 34 m. Nhưng năm 1910, các ông nghĩ thay đổi, cho phép xây nhà cao bằng chiều rộng của mặt phố. Khi khách sạn Cairo xây lên với chiều cao 54m thì ông nghĩ chiều cao của đường Dupon Circle thì Capitol Hill "giống mình".

Hôm nay quy định rõ hơn, nhà dành cho văn phòng, thương mại không cao quá 34m, nhà có chiều cao không vượt 27m, hoặc chiều cao bằng chiều rộng của phố trừ chiều rộng đường nào hơn thì lấy đó làm chiều cao.

Sau vài lần chỉnh sửa Hiến pháp, khoảng năm 1910 (100 năm trước đây), chiều cao các tòa nhà không vượt quá chiều rộng của đường phố cộng với 6m. Ví dụ, đường phố trừ chiều rộng 28m có thể xây nhà cao tối đa 34m (28+6). Vì thế, những building trong DC cao nhất chỉ khoảng 10-12 tầng. Có vài nơi liên quan đến thương mại thì được phép cao tối đa 50m. Đó là luật bất di bất dịch trong kiến trúc thủ đô.

Nhà mới xây trên phố DC phải có kiến trúc bên ngoài giống hệt nhà đã xây cách đây một thế kỷ, từ màu gạch, cửa sổ trang trí đến hoa văn trên tường. Nhà mới xây và nhà cũ cạnh nhau khó mà phân biệt.

Thủ đô DC không thể so sánh với đa dạng như Hà Nội, có tòa nhà Vietcombank đồ sộ, BIDV cao ngút, hầm cá mập bên hồ nước Rùa, rừng Melia xanh mát, nhà trên phố thi nhau khoe "sức mạnh hùng vĩ" của kiến trúc "lúa nước sông Hồng", mà nhai nhấm.

Phong thủy kiến trúc... M

Nói chung, người Mỹ không biết mê tín là gì, chỉ dựa trên số liệu khoa học. Không hiểu dân kiến trúc xưa của họ có mang sách sang học thầy Tà, nhưng có một chi tiết "phong thủy" của DC mang ý nghĩa chính trị và lịch sử rất ít người biết.

Từ Washington DC nhìn về Hà Nội “to”

Tác Giả: tuanvietnam.net

Thứ Bảy, 22 Tháng 5 Năm 2010 21:17

Góc phố DC. Nhìn Ngõ c Dung

Một khu đất trống dành cho Quốc gia (National Mall) dài vài km và rộng nở a cây s. Xung quanh là hàng loạt tầng, rồi nhà tầng nh, tầng đài khá hoành tráng. Một đầu là nhà tầng ni m Tầng th tầng Lincoln, đầu kia nhà Quốc hội. Ở giữa là tầng đài Washington, gần đó có nhà tầng ni m Tầng th tầng Jefferson nhìn ra hồ Tidal Basin.

Một cửa tầng Lincoln ở phía cuối National Mall nhìn thẳng vào cửa quan lập pháp cách đó khoảng 3km. Còn tầng Jefferson bên hồ Tidal Basin có đôi mắt "chịu u tầng" Nhà Trưởng, cửa quan hành pháp Hoa Kỳ. Nơi giao ánh mắt cửa hai cửa chính là tòa tháp Washington bằng đá cẩm thạch cao vút mà dân DC vẫn gọi là cái bút chì - biểu tượng cho nền dân chủ vĩnh cửu của nước Mỹ.

Tuy ở thẳng giữa bên kia, ông Lincoln và Jefferson vẫn theo dõi Chính phủ và Quốc hội làm gì để báo cáo với cửa tầng th tầng đầu tiên George Washington đang ngồi trên nóc...bút chì. Người ta gọi đó là con mắt cửa đầu lu, theo dõi mọi nhánh quyền lực "vì nước vì dân" hoặc tầng ng nh th nào.

Kiểm trực đi theo chính trị với thông điệp rõ ràng, không tòa nhà nào cao hơn tòa Quốc hội. Hành pháp và lập pháp cửa tầng c giám sát chặt chẽ. Quốc hội có quyền cao nhất quốc gia. Hai tầng ng Công hòa và Dân chủ chủ là đám Voi và Lừa trang trí.

Thành phố DC không cửa n to nh tầng th giữa, rộng nh tầng th giữa, đông ng tầng ni tầng th giữa, nên không mang tiếng là nh nháo, kẹt xe, ô nhiễm nh tầng th giữa. Nơi đây là trung tâm chính trị, ngoại giao, hành chính và đầu não quân sự, không phải là trung tâm "cửa tầng c" nh nh u cửa khác.

Tuấn Washington DC nghĩ về Hà Nội “to”

Tuanvietnam.net

Tháng 5 năm 2010 21:17

Quy hoạch gia đình trong một thành phố hình vuông 16km x 16km là một hình ảnh toàn cầu. Sự phân chia không gian và thêm báo chí là quy hoạch thành phố 4 tầng giám sát 3 nhánh quy hoạch trên. Thành phố hay nhà chúng nói lên điều gì về khả năng của gia đình.

Liên kết

Quy hoạch Hà Nội của chúng ta, điều bao giờ thành hiện thực? Chúng mong, Hà Nội có những con đường sáng, không kẹt xe, thân thiện với dân, kiên trúc trăm năm không bị mai một, đúng như các bậc tiền nhân từng mơ về một thành phố giàu đẹp.

Trung tâm hành chính quốc gia phải là nơi để cho dân đến được, nghe được tiếng dân và biết được nỗi đau nhân sinh.

Nếu khi bị phiêu lưu cho quy hoạch mà nghĩ, sau quy hoạch này, một nhà đất dành cho một thị trường mua bán năm trước, nay “bùng” rồi vào quy hoạch và giá lên cao ngất ngưởng, thì Thành phố hay trung tâm hành chính quốc gia sẽ thu được vài dòng hàng mà thôi. Và Thăng Long mãi mãi chỉ là con rồng đất.

Lá phiếu là cho mình hay là cho một dân tộc, đó chính là chìa khóa giúp Hà Nội tiến hay lùi.

<http://www.tuanvietnam.net/2010-05-14-tu-washington-dc-nghi-ve-ha-noi>